RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 238/2008

av den 10 mars 2008

om avslutande av den partiella interimsöversynen enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 av antidumpningstullen på import av karbamidammoniumnitratlösningar med ursprung i Ryssland

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]) (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 11.3,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Gällande åtgärder

(1) Genom förordning (EG) nr 1995/2000 ([2]) införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på import av karbamidammoniumnitratlösningar med ursprung i bl.a. Ryssland. Förordningen kallas nedan *den ursprungliga förordningen* och den undersökning som ledde till att åtgärder infördes genom den ursprungliga förordningen kallas nedan *den ursprungliga undersökningen*.

(2) Efter en översyn vid giltighetstidens utgång som inleddes i september 2005 förlängde rådet genom förordning (EG) nr 1911/2006 ([3]) dessa åtgärder på nuvarande nivå för en period av fem år. Åtgärderna består av specifika tullar. Denna förordning kallas nedan *förordningen vid giltighetstidens utgång* och den undersökning som ledde till att åtgärder infördes genom denna förordning kallas nedan *översynen vid giltighetstidens utgång*.

2. Begäran om översyn

(3) En begäran om partiell interimsöversyn (nedan kallad *denna översyn*) enligt artikel 11.3 i grundförordningen lämnades in av två exporterande producenter från Ryssland som tillhör Joint Stock Company Mineral and Chemical Company Eurochem, dvs. Novomoskovsky Azot och Nevinnomyssky Azot. Dessa två företag behandlas på grund av sitt inbördes förhållande som en juridisk person (nedan kallad *sökanden*) i denna översyn. Begäran gällde endast dumpning för sökandens del.

(4) Den sökande hävdade att en jämförelse mellan företagets egna normalvärde och, i frånvaron av export till Europeiska gemenskapen, exportpriser till ett lämpligt tredjeland, i detta fall Förenta staterna, skulle leda till en minskad dumpning som skulle ligga väsentligt under nivån för de gällande åtgärderna.

3. Undersökning

(5) Kommissionen fastslog efter samråd med rådgivande kommittén att begäran innehöll tillräcklig bevisning för att motivera att en partiell interimsöversyn inleddes, och offentliggjorde därför den 19 december 2006 i *Europeiska unionens officiella tidning* ett tillkännagivande om inledande av en partiell interimsöversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen ([4]).

(6) Översynen begränsades till en undersökning av dumpning med avseende på sökanden. Undersökningen av dumpning omfattade perioden 1 oktober 2005–30 september 2006 (nedan kallad *undersökningsperioden*).

(7) Kommissionen underrättade officiellt den sökande, företrädarna för exportlandet och gemenskapsproducenternas intresseorganisation om att översynen hade inletts. Berörda parter gavs tillfälle att inom den tidsfrist som angetts i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.

(8) Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl för detta gavs tillfälle att bli hörda.

(9) För att få fram de uppgifter som ansågs nödvändiga för undersökningen skickade kommissionen ut frågeformulär till Joint Stock Company Mineral and Chemical Company Eurochem och dess närstående företag och fick svar inom de fastställda tidsfristerna.

([1]) EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2117/2005 (EUT L 340, 23.12.2005, s. 17).
([2]) EGT L 238, 22.9.2000, s. 15. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1675/2003 (EUT L 238, 25.9.2003, s. 4).
([3]) EUT L 365, 21.12.2006, s. 26.
([4]) EUT C 311, 19.12.2006, s. 51.

(10) Kommissionen inhämtade och kontrollerade även alla de uppgifter som den bedömde nödvändiga för fastställandet av dumpning. Kommissionen utförde kontrollbesök på plats hos sökanden och dess närstående företag:

— JSC Mineral and Chemical Company (Eurochem), Moskva, Ryssland.

— PJSC Azot (NAK Azot), Novomoskovsk, Ryssland.

— PJSC Nevinnomyssky Azot (Nevinka Azot), Nevinnomyssk, Ryssland.

— Eurochem Trading GmbH, Zug, Schweiz – (Eurochem Trading).

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

(11) Den produkt som är föremål för översyn är samma produkt som i den ursprungliga undersökningen, dvs. karbamidammoniumnitratlösningar, ett gödselmedel i flytande form som används allmänt inom jordbruket, med ursprung i Ryssland. Produkten består av en blandning av karbamid, ammoniumnitrat och vatten. Vattenhalten i blandningen är cirka 70 % (beroende på kvävehalten), och den återstående delen består till lika delar av karbamid och ammoniumnitrat. Halten av kväve (N) är produktens viktigaste egenskap, och kvävehalten kan variera mellan 28 % och 32 %. Denna variation kan uppnås genom att man tillsätter olika mängder vatten i lösningen. Oberoende av kvävehalten anses dock alla karbamidammoniumnitratlösningar ha samma grundläggande fysikaliska och kemiska egenskaper och de betraktas därför som en enda produkt i denna undersökning. Den berörda produkten omfattas av KN-nummer 3102 80 00.

2. Likadan produkt

(12) I denna översyn bekräftades att karbamidammoniumnitratlösningar är en utpräglat fungibel vara och att produktens kvalitet och grundläggande fysikaliska egenskaper är desamma oavsett ursprungsland. Karbamidammoniumnitratlösningar som framställs och säljs av sökanden på den inhemska marknaden i Ryssland och karbamidammoniumnitratlösningar som i avsaknad av export till gemenskapen exporteras till Förenta staterna har samma grundläggande fysikaliska och kemiska egenskaper och i huvudsak samma användningsområden. De anses därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen. Eftersom denna översyn var begränsad till fastställande av dumpning för sökandens del, drogs inga slutsatser avseende den produkt som tillverkas och säljs av gemenskapsindustrin på gemenskapsmarknaden.

C. RESULTAT AV UNDERSÖKNINGEN

1. Inledande anmärkningar

(13) I tillkännagivandet om inledande anges att eftersom sökanden inte hade någon exportförsäljning av karbamidammoniumnitratlösningar till gemenskapen under undersökningsperioden kontrollerade man först i den aktuella undersökningen i vilken utsträckning exportpriserna till tredjeland borde användas för att fastställa om grundvalen för de gällande åtgärderna har ändrats och om dessa förändringar är av varaktig natur.

(14) Sökanden lämnade bevisning för att produkten på grund av de gällande tullarna inte kunde säljas på export till gemenskapen under undersökningsperioden. Sökanden tillhandahöll bevisning till stöd för att exportpriserna till Förenta staterna, en representativ tredjelandsmarknad, inte var dumpade över huvud taget eller åtminstone i mindre utsträckning än den dumpningsmarginal som för närvarande gäller för export till Europeiska gemenskapen samt till stöd för att det var lämpligt att använda exportpriserna till Förenta staterna. Av de skäl som anges i skäl 43 och framåt konstaterades exportpriserna till Förenta staterna vara lämpliga eftersom den amerikanska marknaden var jämförbar med gemenskapsmarknaden och således representativ.

(15) Det bör noteras att de gällande åtgärderna delvis är grundade på uppgifter som inte har anknytning till sökandens egen tillverkning och försäljning av den berörda produkten; under den aktuella undersökningsperioden fanns dock kontrollerade uppgifter tillgängliga som har anknytning till sökandens egna uppgifter om normalvärde och exportpriser, även om dessa gäller en tredjelandsmarknad. Därför drogs slutsatsen att den dumpningsmarginal som konstaterades under den aktuella undersökningsperioden bättre avspeglar situationen för sökanden under undersökningsperioden än de gällande åtgärderna.

(16) Här beaktades också att syftet med antidumpningstullen inte är att stänga gemenskapsmarknaden för import från tredjeländer, utan att återställa rättvisa konkurrensvillkor.

(17) Med tanke på dessa omständigheter konstaterades det att beräkningen av dumpningsmarginalen under undersökningsperioden på grundval av sökandens exportpriser till Förenta staterna var lämplig.

2. **Normalvärde**

(18) För att fastställa normalvärdet kontrollerades det först att sökandens totala försäljning på den inhemska marknaden var representativ enligt artikel 2.2 i grundförordningen. Eftersom sökanden inte hade någon exportförsäljning av karbamidammoniumnitratlösningar till gemenskapen under undersökningsperioden, jämfördes sökandens totala inhemska försäljning med företagets totala export av karbamidammoniumnitratlösningar till Förenta staterna. Enligt artikel 2.2 i grundförordningen bör den inhemska försäljningen anses representativ om den totala volymen av sådan försäljning är minst 5 % av den totala volymen av motsvarande exportförsäljning, i detta fall till Förenta staterna. Undersökningen visade att sökanden inte sålde representativa kvantiteter av karbamidammoniumnitratlösningar på hemmamarknaden.

(19) Eftersom sökandens inhemska priser således inte kunde användas för att fastställa normalvärdet konstruerades normalvärdet på grundval av sökandens tillverkningskostnader plus ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt en vinstmarginal, i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen.

(20) Det bör påpekas att gaskostnader utgör merparten av tillverkningskostnaden och en väsentlig del av den totala produktionskostnaden. I enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen undersökte man därför om kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den berörda produkten på ett rimligt sätt återspeglades i sökandens bokföring.

(21) Det fastställdes på grundval av uppgifter som publicerats av internationellt erkända källor med särskild inriktning på energimarknaderna att de priser som sökanden betalade var onormalt låga. Upplysningsvis uppgick de till mellan en fjärdedel och en femtedel av exportpriset på naturgas från Ryssland. Alla tillgängliga uppgifter tyder på att de inhemska gaspriserna i Ryssland var reglerade priser som låg långt under de marknadspriser som betalades för naturgas på icke reglerade marknader. Eftersom gaskostnaderna inte på ett rimligt sätt återspeglades i sökandens bokföring måste de justeras på lämpligt sätt. I avsaknad av gaspriser opåverkade av snedvridning på den ryska inhemska marknaden och i enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen, måste gaspriserna fastställas på någon annan skälig grund, inbegripet uppgifter från andra representativa marknader.

(22) Det justerade priset baserades på det genomsnittliga priset på rysk gas som säljs på export vid den tysk-tjeckiska gränsen (Waidhaus), med avdrag för transportkostnader och justerat för att ta hänsyn till lokala distributionskostnader. Waidhaus är den viktigaste leveranspunkten för rysk försäljning av gas till EU, som både är den största marknaden för rysk gas och har priser som på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna. Därför kan denna marknad anses vara en representativ marknad i den mening som avses i artikel 2.5 i grundförordningen.

(23) Efter det att resultaten meddelats hävdade sökanden att en justering av gaspriserna på den inhemska marknaden skulle vara omotiverad eftersom kostnaderna för produktion och försäljning av den likadana produkten i ursprungslandet återspeglas fullt ut i företagets bokföring. För att underbygga detta påstående lämnade sökanden in en undersökning gjord av ett oberoende konsultföretag som visade att det gaspris som sökanden betalade helt och hållet återspeglade gasföretagets kostnader för produktion och försäljning av gas. Det bör först och främst noteras att de kostnader för gasen och för leverans till sökanden som användes vid jämförelsen var uppskattningar och således inte motsvarade de faktiska kostnaderna under undersökningsperioden. Dessutom är det oklart om de beräknade kostnaderna var totala kostnader enligt grundförordningen, dvs. om de inkluderade de sammanlagda kostnaderna för utvinning och totalsumman för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för produktionen och försäljningen av gas. Det noteras också att den tillgängliga informationen om gasproducentens kostnader inte kunde kontrolleras inom ramen för detta förfarande.

(24) Enligt artikel 2.5 i grundförordningen är det faktum att det pris som gasleverantören tar ut från kunden täcker kostnaderna inte i sig ett kriterium för att fastställa om tillverkningskostnaden för den likadana produkten enligt företagets bokföring på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna för tillverkning och försäljning av den produkt som undersökningen gäller. Av de anledningar som anges i skäl 21 anses detta inte vara fallet. Sökanden tog inte upp den betydande skillnaden mellan gaspriset på den inhemska ryska marknaden och exportpriset på naturgas från Ryssland å ena sidan, och det pris som betalas av gemenskapsproducenterna å den andra. Sökanden kommenterade heller inte det faktum att de inhemska priserna på naturgas regleras i Ryssland och alltså inte rimligen kunde anses återspegla det pris som normalt betalas på marknader utan snedvridning. Även om det gaspris som sökanden betalar täcker leverantörens enhetskostnad för produktion och försäljning, är argumentet således irrelevant eftersom marknadspriset på gas inte nödvändigtvis är direkt kopplat till produktions- och försäljningskostnaderna. Det pris som sökanden betalade för gas under undersökningsperioden regleras statligt och är betydligt lägre än prisnivån på icke reglerade marknader, vilket framgår av skäl 21. Detta argument måste därför avvisas.

(25) Sökanden hävdade vidare att justeringen av gaspriset innebar att man använde en metod för fastställande av normalvärdet som inte föreskrivs i grundförordningen. Om de inhemska gaskostnaderna ersätts med kostnader enligt beräkningen skäl 22, och eftersom dessa kostnader utgör huvuddelen av de totala kostnaderna för den likadana produkten och därför även av det konstruerade normalvärdet, skulle normalvärdet fastställas på grundval av uppgifter från en tredje ”representativ” marknad. Här argumenterade sökanden att endast följande metoder föreskrivs i grundförordningen för att fastställa normalvärdet när det gäller länder med marknadsekonomi: i) på grundval av det inhemska priset på den likadana produkten i normal handel eller, om det inte gäller normal handel, ii) på grundval av tillverkningskostnaden i ursprungslandet (plus ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinstmarginal) eller iii) representativa exportpriser för den likadana produkten till ett lämpligt tredjeland. Sökanden ansåg därför att normalvärdet inte bör fastställas på grundval uppgifter från en representativ marknad i ett tredjeland.

(26) Som framgår av skälen 18–42 bör det först noteras att normalvärdet fastställdes enligt den metod som anges i artikel 2.1–2.6 i grundförordningen. För att ta reda på om den inhemska försäljningen skedde i normal handel med avseende på pris (dvs. om den var lönsam) måste man först fastställa om sökandens kostnader var en tillförlitlig grundval enligt artikel 2.5 i grundförordningen. Endast efter det att kostnaderna har beräknats på ett tillförlitligt sätt kan man avgöra vilken metod som bör användas för att fastställa normalvärdet. Det stämmer alltså inte att man inför en ny metod för att fastställa normalvärdet genom att beräkna tillförlitliga kostnader enligt artikel 2.5 i grundförordningen. Importörens argument beträffande detta måste därför avvisas.

(27) Sökanden hävdade vidare att även om en justering skulle göras av dess kostnader för naturgas på den inhemska marknaden, var priset i Waidhaus för rysk naturgas inte en tillförlitlig grund för en sådan justering eftersom det priset fastställs enligt långsiktiga gaskontrakt enligt vilka prisbildningen knyts till oljeproduktpriserna och således inte har något samband med kostnaderna för att producera och leverera gas till sökanden i Ryssland. Dessutom hävdade sökanden att priset i Waidhaus för rysk gas inte är tillförlitligt eftersom det påverkas av alltför höga och eventuellt icke konkurrenskraftiga inhemska priser på gas i Tyskland, vilket för närvarande utreds av de tyska konkurrensmyndigheterna.

(28) För det första bör det noteras att ett av de främsta kriterierna för valet av grundval för beräkningen av gaspriserna var att det på ett rimligt sätt återspeglar det pris som normalt betalas på marknader utan snedvridning. Detta villkor har utan tvekan uppfyllts i fråga om priserna i Waidhaus. De största volymerna av gasimporten från Ryssland sker också via Waidhaus, som alltså är en lämplig grundval för en justering. Waidhaus ansågs därför vara en representativ marknad och en rimlig grundval av beräkningen av gaspriser enligt artikel 2.5 i grundförordningen. För det andra är det, som också framgår av skäl 24, dessutom irrelevant om priset bestäms av kostnaderna eller inte, förutsatt att det på ett rimligt sätt återspeglar det pris som normalt betalas på en marknad utan snedvridning. När det gäller priserna på den gas som importeras via Waidhaus finns det inte några tecken på statlig inblandning i prisbildningen, och detta villkor uppfylls därför. När det gäller påståendet om icke konkurrenskraftiga inhemska priser på gas i Tyskland bör det också noteras att Bundeskartellamts utredning, som sökanden hänvisar till, fortfarande pågår och att inga slutsatser har dragits. Denna undersökning gäller dessutom de priser som de största tyska gasdistributörerna tar ut på den tyska inhemska marknaden, och inte det pris som de betalar för gas som importeras från Ryssland. Tvärtemot sökandens påstående finns det inte nödvändigtvis ett samband mellan dessa två priser eftersom gasdistributörernas ekonomiska intresse är direkt motsatt kundernas. Det kan därför förutsättas att distributörerna vill hålla återförsäljningspriset så högt som möjligt, samtidigt som det är i deras ekonomiska intresse att hålla inköpspriset så lågt som möjligt för att maximera vinsten. Sökandens argument att de tyska etablerade gasföretagen inte har något incitament att förhandla till sig låga priser på den ryska gas som importeras via Waidhaus är bara ett påstående gripet ur luften. Dessa argument avvisades därför.

(29) Sökanden hävdade också att en eventuell justering av dess kostnader för naturgas på den inhemska marknaden bör göras på grundval av icke-reglerade gaspriser i Ryssland. Det faktum att kommissionen kunde ha valt en annan grundval för beräkningen innebär inte att valet av Waidhaus är orimligt. Det främsta kriteriet för valet av grundval för beräkning av gaspriset är att det på ett rimligt sätt återspeglar det pris som normalt betalas på marknader utan snedvridning. Detta villkor har utan tvekan uppfyllts i fråga om priserna i Waidhaus. Det faktum att endast mindre mängder gas såldes till icke reglerade priser på den inhemska marknaden under undersökningen och att dessa priser låg betydligt närmare det reglerade inhemska priset än det fria exportpriset tyder starkt på att dessa icke reglerade priser hade snedvridits av de gällande reglerade priserna. De oreglerade priserna på den inhemska marknaden kunde därför inte användas.

(30) Sökanden hävdade vidare att de inhemska priserna på naturgas i Ryssland, som är statligt reglerade, hela tiden stiger och är på väg att uppnå en nivå där de täcker produktionskostnaderna. Priset på den inhemska marknaden kan därför inte anses icke konkurrenskraftigt eller orimligt lågt.

(31) Detta argument är omotiverat eftersom det korrekta kriteriet för att välja en representativ marknad inte är huruvida priserna är lönsamma, utan om de på ett rimligt sätt återspeglar det pris som normalt betalas på marknader utan snedvridning (se skäl 29). Det är inte fallet när det gäller statligt reglerade priser. Detta påstående strider också mot offentliga uttalanden av den ryska gasleverantören (som bekräftas i företagets offentliggjorda reviderade räkenskaper) om att de ryska inhemska gaspriserna inte täcker kostnaderna för produktion, transport och försäljning. Därför avvisades detta argument.

(32) Sökanden föreslog vidare att de ryska exportpriserna till marknader i grannländerna skulle användas som en alternativ grundval för justeringen, dock utan att lämna någon ytterligare information eller bevisning om dessa marknader. De ryska priserna på gasexporten till de baltiska staterna, för vilken viss prisinformation fanns tillgänglig, ansågs inte tillräckligt representativa eftersom exportvolymerna till dessa länder var relativt små. Dessutom fanns inga uppgifter tillgängliga om transport- och distributionskostnader, och därför kunde man inte fastställa några tillförlitliga priser på exporten till de baltiska staterna. Dessa priser kunde därför inte användas som grundval för justeringen.

(33) Sökanden hävdade dessutom att om det exportpris som tillämpas i Waidhaus skulle användas, borde den ryska exporttullen, som tillämpas på all export, ha dragits av priset i Waidhaus, eftersom det inte var en kostnad på den inhemska marknaden.

(34) Det marknadspris som tillämpas i Waidhaus, som anses vara en representativ marknad enligt artikel 2.5 i grundförordningen, är priset efter exportavgifter och inte priset före sådana avgifter. Ur köparnas perspektiv är det priset som tas ut i Waidhaus som är relevant, och därför är det irrelevant hur stor andel av det priset som utgörs av exportavgift och hur stor andel som betalas till gasleverantören. Gasleverantören kommer alltid att försöka maximera priset och alltså ta ut det högsta pris som kunderna är villiga att betala. Eftersom det priset alltid är betydligt högre än produktionskostnaderna, och gasleverantören kan ta hem enorma vinster, påverkas prisbildningen inte främst av storleken på exportavgiften utan av det pris som kunderna är villiga att betala. Det konstaterades därför att det är priset inklusive exportavgifter, och inte priset före sådana avgifter, som är det pris som bestäms av marknaden utan att påverkas av snedvridningar. Sökandens argument avvisades därför.

(35) Sökanden hävdade här också att pålägget för den lokala distributören inte borde läggas till det exportpris som tillämpas i Waidhaus, eftersom distributörernas vinst redan ingår i priset i Waidhaus. Sökanden framhöll att de lokala distributörerna i Ryssland var helägda dotterbolag till gasleverantören och att vinsterna därför skulle räknas in två gånger om de lades till priset. Sökanden hävdade också att det faktum att Ryssland har en naturlig komparativ fördel bör beaktas. Eftersom det finns stor tillgång på gas i Ryssland men inte i gemenskapen är det naturligt att de inhemska priserna i Ryssland är lägre än exportpriset på gas, och detta borde ha beaktats vid justeringen av gaspriserna på den inhemska marknaden.

(36) Det noteras först att pålägget för de lokala distributörerna inte bara innefattar företagens vinstmarginal utan även deras kostnader mellan inköp och återförsäljning av naturgasen.

(37) Dessutom var det inte längre möjligt att kontrollera detta påstående. Orsaken till detta var att gasleverantören i Ryssland och dess dotterbolag inte ingick i denna undersökning och att det därför inte fanns tillräcklig information om organisationen och dess kostnadsstruktur. Det noteras också att situationen i Ryssland i detta avseende, bl.a. på grund av den nära kopplingen mellan gasleverantören och den ryska staten, inte är tillräckligt transparent för att medge tillgång till den bevisning som krävs.

(38) Bevisbördan ligger hos sökanden, som inte har kunnat lämna ytterligare information eller bevisning som visar om och, i så fall, i vilken utsträckning distributionskostnaden ingick i priset i Waidhaus. Eftersom inhemska kunder köpte gas från lokala leverantörer måste man dock anta att de måste betala lokala distributionskostnader som inte i sig ingår i det ojusterade priset i Waidhaus. I det här skedet konstaterades det därför att justeringen var motiverad, och argumentet avvisades därför.

(39) Gemenskapens institutioner ansåg dock även att denna justering kan ha en betydande inverkan på beräkningen av dumpningsmarginalen. Med tanke på den särskilda situation som beskrivs i skäl 37 konstaterades det därför att kommissionen kan överväga att återuppta undersökningen i detta avseende om sökanden lämnar in tillräcklig kontrollerbar bevisning.

(40) När det gäller påståendet om Rysslands komparativa fördel i fråga om tillgången på naturgas bör det noteras att den främsta anledningen (som anges i skäl 28) för valet av priserna i Waidhaus som grundval för beräkningen av gaspriset är att de på ett rimligt sätt återspeglar det pris som normalt betalas på marknader utan snedvridning. De förhållanden som råder på den inhemska marknaden är irrelevanta i sammanhanget. Argumentet måste alltså avvisas.

(41) Försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader samt vinst kunde inte fastställas på grundval av den första meningen i inledningsfrasen i artikel 2.6 i grundförordningen, eftersom sökanden efter justeringen av de gaskostnader som avses i skäl 22 inte hade någon representativ försäljning på hemmamarknaden av den berörda produkten vid normal handel enligt artikel 2.4 i grundförordningen. Artikel 2.6 a i grundförordningen kunde inte tillämpas, eftersom endast sökanden omfattas av undersökningen. Inte heller artikel 2.6 b var tillämplig, eftersom naturgas är den utan tvekan viktigaste råvaran för produkter i samma generella produktkategori, och tillverkningskostnaden därför sannolikt skulle ha behövt justeras av de orsaker som anges i skäl 21 ovan. I denna interimsöversyn framkom ingen information som gjorde det möjligt att kvantifiera en sådan justering på ett korrekt sätt och att fastställa försäljnings- och administrationskostnaderna, de andra allmänna kostnaderna och vinstmarginalen vid försäljning av dessa produkter efter justeringen. Därför fastställdes försäljnings- och administrationskostnaderna, de allmänna kostnaderna samt vinsten i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen på grundval av en rimlig metod.

(42) Härvid användes offentligt tillgängliga uppgifter om större företag som är verksamma inom kvävegödselmedelssektorn. Man fann att motsvarande uppgifter från nordamerikanska (Förenta staterna och Kanada) producenter torde vara de mest lämpliga för undersökningens ändamål, eftersom det är lätt att få tag på pålitliga och fullständiga offentliga uppgifter om den finansiella situationen för börsnoterade företag i den delen av världen. För den nordamerikanska marknaden kunde man också konstatera att företagen avsatte stora volymer på hemmamarknaden och att det förekom en betydande konkurrens från både inhemska och utländska företag. Därför fastställdes försäljnings- och administrationskostnaderna, de allmänna kostnaderna samt vinsten på grundval av vägda genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader samt vinst för tre nordamerikanska producenter, som hörde till de största företagen i gödselmedelssektorn när det gällde försäljning i Nordamerika av samma generella produktkategori (kvävehaltiga gödselmedel). Dessa tre producenter ansågs vara representativa för kvävegödselmedelssektorn (cirka 78,15 % av omsättningen inom denna sektor föll på dessa företag). Likaså ansågs deras försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader samt vinst vara representativa för vad framgångsrika företag i den sektorn normalt hade. Det finns inget som tyder på att den vinstmarginalen skulle vara högre än den vinstmarginal som de ryska producenterna normalt hade på sin försäljning av produkter inom samma generella produktkategori på den inhemska marknaden.

3. **Exportpris**

(43) Som nämns ovan i skäl 13 hade sökanden ingen exportförsäljning av karbamidammoniumnitratlösningar till gemenskapen under undersökningsperioden. Av de skäl som anges i skälen 14–17 ansågs det därför lämpligt att undersöka sökandens prisbeteende på andra exportmarknader för att beräkna dumpningsmarginalen. I tillkännagivandet om inledande ansågs Förenta staterna vara en lämplig marknad att jämföra med, eftersom landet är sökandens viktigaste exportmarknad med över 70 % av sökandens exportvolym under undersökningsperioden.

(44) Ingen av de berörda parterna kommenterade valet av Förenta staterna som den mest lämpliga marknaden att jämföra med. Undersökningen visade att den amerikanska marknaden för karbamidammoniumnitratlösningar är den mest lämpliga att jämföra med eftersom EU och Förenta staterna är de två viktigaste marknaderna för karbamidammoniumnitratlösningar i världen och är jämförbara när det gäller både volym och pris.

(45) Eftersom exportförsäljningen till Förenta staterna under undersökningsperioden skedde via en närstående handlare i Schweiz måste exportpriset fastställas enligt artikel 2.9 i grundförordningen. Exportpriset konstruerades därför på grundval av de exportpriser som faktiskt betalats eller skulle betalas till sökanden av den första oberoende kunden i Förenta staterna, som är företagets största exportmarknad. Från dessa priser gjordes ett avdrag för en teoretisk provision som motsvarande pålägget för den närstående handlaren, som kan anses ha rollen av en handlare som agerar på provisionsbasis.

4. **Jämförelse**

(46) Normalvärdet och exportpriset jämfördes fritt fabrik. För att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset skulle bli rättvis gjordes justeringar för att beakta olikheter som påverkade priserna och prisernas jämförbarhet, i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen. Där så var tillämpligt och med stöd av verifikationer gjordes därför justeringar för olikheter i transport-, hanterings- och lastningskostnader och därmed sammanhängande kostnader.

5. **Dumpningsmarginal**

(47) Dumpningsmarginalen fastställdes i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset.

(48) Denna jämförelse visade att dumpningsmarginalen var 33,95 %, uttryckt som andel av cif-priset vid den nordamerikanska gränsen före tull.

6. **Varaktigheten hos omständigheterna under undersökningsperioden**

(49) I enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen undersökte man om de omständigheter som låg till grund för beräkningen av den aktuella dumpningsmarginalen hade förändrats och om förändringen var av varaktig natur.

(50) Det fanns inga tecken som tydde på att normalvärdet eller det exportpris som fastställts för sökanden i denna undersökning inte kunde anses ligga på en varaktig nivå. Även om det kunde hävdas att prisutvecklingen för naturgas som den viktigaste råvaran kunde påverka normalvärdet i betydande utsträckning, ansågs det att en prisökning skulle få konsekvenser för alla aktörer på marknaden och därför påverka både normalvärdet och exportpriset.

(51) Sökandens exportpris till Förenta staterna, dess största exportmarknad, under undersökningsperioden konstaterades ligga på ungefär samma nivå som dess exportpris till andra länder.

(52) Det finns därför anledning att anta att den fastställda dumpningsmarginalen är baserad på ändrade omständigheter av varaktig natur.

(53) Vid denna översyn framkom dessutom inga tecken på eller bevis för att grundvalen för fastställande av nivån för undanröjande av skada i den ursprungliga undersökningen skulle komma att förändras väsentligt inom överskådlig framtid.

(54) Även om dessa omständigheter hade förändrats sedan de slutgiltiga tullarna infördes, vilket ledde till en högre dumpningsmarginal under undersökningsperioden jämfört med den ursprungliga undersökningsperioden, och även om det finns anledning att tro att den fastställda dumpningsmarginalen är baserad på ändrade omständigheter av varaktig natur, bör den gällande antidumpningstullen bibehållas på samma nivå. Som framgår av skälen 55 och 56 infördes de slutgiltiga antidumpningstullarna på en nivå som motsvarar den nivå för undanröjande av skada som konstaterades vid den ursprungliga undersökningen.

D. **AVSLUTANDE AV ÖVERSYNEN**

(55) Det erinras om att den slutgiltiga tullen i den ursprungliga undersökningen i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen och enligt vad som anges i skäl 49 i rådets förordning (EG) nr 1995/2000 fastställdes till den konstaterade nivån för undanröjande av skada, som var lägre än dumpningsmarginalen, eftersom det konstaterades att en sådan lägre tull skulle vara tillräcklig för att undanröja skadan för gemenskapsindustrin. Mot bakgrund av detta bör den tull som fastställs i denna översyn inte vara högre än den skademarginal som fastställdes i den ursprungliga undersökningen.

(56) Någon individuell skademarginal kan inte fastställas i denna partiella interimsöversyn, eftersom den endast gäller undersökning av dumpning för sökandens del. Den dumpningsmarginal som fastställdes i denna översyn jämfördes med den skademarginal som fastställdes i den ursprungliga undersökningen. Eftersom den senare var lägre än den dumpningsmarginal som konstaterades i denna undersökning bör denna översyn avslutas utan att de gällande antidumpningsåtgärderna ändras.

E. **ÅTAGANDEN**

(57) Sökanden uttryckte ett intresse för att göra ett åtagande men lämnade inte in ett tillräckligt väl underbyggt erbjudande om åtagande inom de tidsfrister som fastställs i artikel 8.2 i grundförordningen. Kommissionen kunde följaktligen inte godta något erbjudande om åtagande. Flera komplexa frågor, nämligen 1) de instabila priserna för den berörda produkten, som skulle kräva någon form av indexering av minimipriser och som inte förklaras helt av den huvudsakliga kostnadsfaktorn, och 2) den särskilda marknadssituationen för den berörda produkten (bl.a. att det inte förekom någon import från den exportör som ingår i undersökningen under undersökningsperioden) tyder på att man bör överväga om ett åtagande kombinerat med ett indexerat minimipris och ett kvantitativt tak skulle kunna fungera.

(58) Som anges ovan kunde sökanden på grund av dessa komplexa frågor inte lämna in ett godtagbart åtagande inom den fastställda tidsfristen. Med tanke på detta anser rådet att sökanden som undantag bör tillåtas att färdigställa sitt erbjudande om åtagande efter den tidsfristen, men inom tio kalenderdagar efter det att denna förordning trätt i kraft.

F. **MEDDELANDE**

(59) De berörda parterna fick meddelande om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka man avser att avsluta den pågående översynen och upprätthålla den befintliga antidumpningstullen på import av den berörda produkten som sökanden producerar. Samtliga parter gavs möjlighet att framföra sina synpunkter. Kommissionen beaktade de synpunkter som var motiverade och stöddes av bevisning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Den partiella interimsöversynen av de gällande antidumpningsåtgärderna på import av blandningar av karbamid och ammoniumnitrat lösta i vatten eller ammoniak med ursprung i Ryssland, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 3102 80 00, vilken inleddes enligt artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 384/96, avslutas härmed utan att de gällande åtgärderna ändras.

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 mars 2008.

På rådets vägnar

D. RUPEL

Ordförande